

PARAULA I VIDA

Maria Magdalena: potenciar el paper de la dona en l'Església

Acabem de celebrar divendres la festa litúrgica de Santa Maria Magdalena, per expressió del Papa Francesc, amb un relleu més gran, com a «apòstol dels apòstols», segons que diu el títol del seu prefaci propi. I ja abans, el Papa havia modificat el ritu del Lavatori del Dijous Sant perquè pugui ser realitzat amb homes i amb dones, indistintament. És un anhel de visibilitzar la igualtat i la dignitat de la dona. Un treball que ja es fa, però que hem de fer més.

En nombroses ocasions el Papa Francesc ha cridat l'atenció sobre l'escàs paper de la dona en l'Església. Tornant de la JMJ de Rio de Janeiro (2013) el Papa va assegurar que entre les tasques pendents de l'Església estava «una teologia de la dona» en l'Església i un paper més actiu. «Hem d'avançar en l'explicitació d'aquest paper i carisma de la dona en l'Església. No es pot entendre una Església sense dones. Però dones actives en l'Església, amb el seu perfil, que vagin endavant. A l'Església cal pensar en la dona en aquesta perspectiva de decisions ariscades, però com a dona. Crec que encara no hem elaborat una profunda teologia de la dona en l'Església.»

Celebrant el 25è aniversari de la carta apostòlica «*Mulieris Dignitatem*» de Sant Joan Pau II, novament el Papa va manifestar que l'Església ha d'interrogar-se per la presència que atorga a la dona, i va lamentar que es confongui en ocasions el «servei» amb la «servitud». «Pateixo, ho dic de veritat, quan veig a l'Església o en algunes organitzacions eclesials que la funció de servei de la dona, que tots tenim i hem de tenir, es transforma en un paper de servitud». I va insistir-hi: quan una dona és relegada a tasques més aviat pròpies de la servitud, es fa perquè no es comprèn bé el seu autèntic paper. «La dona té una especial sensibilitat per les «coses de Déu», sobretot per a ajudar-nos a comprendre la misericòrdia, la tendresa i l'amor que Déu té per nosaltres». També a la Comissió Teològica Internacional, va celebrar la major presència de dones, però va dir que en calien més. I va demanar «una presència femenina més capil·lar i incisiva a les comunitats», ja que «l'Església és dona, és «la» Església, no «el» Església», i va confessar que «m'agrada descriure la dimensió femenina de l'Església com un si acollidor, que genera i regenera la vida». Aquesta major presència que ell reclama, requerirà «moltes dones implicades en la responsa-

blitat pastoral, en l'acompanyament espiritual de persones, famílies i grups, així com en la reflexió teològica». I fa dos mesos, davant 900 Superiores d'Institut religiosos femenins reunides a Roma, va assegurar que voldria instaurar una Comissió per a l'estudi del diaconat femení.

Convindrà que a les parròquies i institucions de la Diòcesi i de l'Església universal hi reflexionem i en traiguem conclusions operatives. Fixem-nos en santa Maria Magdalena: El nou prefaci de la seva festa lloa Déu Trinitat, i remarca que Jesús «s'aparegué visiblement a Maria Magdalena, ja que ella l'havia estimat quan vivia, l'havia vist morint a la creu, l'havia cercat en el sepulcre i fou la primera que l'adorà un cop resuscitat d'entre els morts; Ell l'honorà davant dels apòstols amb l'ofici de l'apostolat perquè el bon anunci de la vida nova arribés fins als límits de la terra. Per això, Senyor, amb tots els àngels i els sants us lloem joiosos». Sí, germans i germanes, lloem el Senyor per la Mare de Déu, per Maria Magdalena «l'apòstol dels apòstols», i per totes les dones que tant han treballat i treballen pel Regne de Déu en l'Església.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Festival de Música Antiga dels Pirineus (FEMAP)

El Festival de Música Antiga dels Pirineus (FEMAP) se celebrarà de l'1 de juliol fins al 27 d'agost, amb un calendari de concerts molt divers i en diferents llocs de la Diòcesi d'Urgell.

A la Catedral de Santa Maria d'Urgell, el dia 1 de juliol, va tenir lloc el concert inaugural del Festival de Música Antiga dels Pirineus, amb l'assistència de l'Arquebisbe-Copríncep, Mons. Joan-Enric Vives, de l'Hble. Consellera de Governació de la Generalitat, Meritxell Borràs, de l'alcalde de La Seu, Il·lm. Sr. Albert Batalla, dels organitzadors del Festival i nombrosos alcaldes, ja que en aquesta ocasió s'apleguen 28 ajuntaments per cooperar en l'organització conjunta del Festival.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

L'amor als dolents i als enemics

Un dels aspectes decisius de la nostra vida humana és la relació amb els altres. I és aquí on hi ha un dels punts centrals del missatge cristià; l'Evangelí parla d'estimar-nos com a germans, fills tots del mateix Pare del cel. El missatge de l'amor fratern és una de les aportacions més centrals i més decisives de Jesús a la nostra vida ètica humana.

El missatge de l'amor es fa difícil quan els altres són dolents, o enemics, o perillosos. Estem evocant els conflictes més greus de la convivència humana: els responsables

de les guerres i les violacions, els qui trafiquen amb persones, els corruptes, els qui roben, els qui cometen injustícies, els qui calumniem per interessos personals, els qui han trencat relacions familiars... Jesús eixampla el seu missatge fins a aquestes situacions límit: «Doncs jo us dic: no us hi torneu contra els qui us fa mal...»; «doncs jo us dic: estimeu els vostres enemics...» (Mt 5,38-47).

L'amor als enemics és un dels accents propis del missatge evangèlic. Això fa que l'amor als dolents i enemics s'entengui com una mena de mania o obsessió cristiana. El que

passa és que Jesús entra en un tema que normalment no es planteja. En els nostres ambients culturals hom parla de la pau, la solidaritat i la justícia, però poques vegades es planteja la relació humanitzadora i positiva amb l'enemic o el qui fa mal. Jesús té la valentia d'afrontar un tema tan delicat, i eixampla l'actitud de l'amor també als indesitjables i als injustos.

Cal participar de l'Esperit del Senyor Jesús per entendre i viure la seva Paraula. Per això nosaltres com a cristians tenim la missió d'aprofundir el sentit i les raons d'un missatge

tan sorprenent que avui encara resulta incomprendible. I ho hem de fer no només per fidelitat cristiana sinó per ajudar a avançar en el progrés ètic de la humanitat. Tots, cristians i no cristians, estem a la recerca de la vida veritable, la que correspon a la nostra dignitat i missió humana. Tenim tots la tasca d'aprofundir el sentit del missatge cristià, que té la força de plantejar l'actitud veritablement humana davant els injustos i els qui fan mal, i parla d'estimar-los.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

María Magdalena: potenciar el papel de la mujer en la Iglesia

Acabamos de celebrar el viernes la fiesta litúrgica de Santa María Magdalena, por expreso mandato del Papa Francisco, con un relieve más grande, como «apóstol de los apóstoles», según dice el título de su prefacio propio. Y ya anteriormente, el Papa había modificado el rito del Lavatorio del Jueves Santo para que pueda ser realizado con hombres y con mujeres, indistintamente. Es un anhelo de visibilizar la igualdad y la dignidad de la mujer. Un trabajo que ya se hace, pero que tenemos que hacer más.

En numerosas ocasiones el Papa Francisco ha llamado la atención sobre el escaso papel de la mujer en la Iglesia. Volviendo de la JMJ de Río de Janeiro (2013) el Papa aseguró que entre las tareas pendientes de la Iglesia estaba «una teología de la mujer» en la Iglesia y un papel más activo. «Tenemos que avanzar en la explicitación de este papel y carisma de la mujer en la Iglesia. No se puede entender una Iglesia sin mujeres. Pero mujeres activas en la Iglesia, con su perfil, que vayan adelante. En la Iglesia hay que pensar en la mujer en esta perspectiva de decisiones arriesgadas, pero como mujer. Creo que todavía no hemos elaborado una profunda teología de la mujer en la Iglesia.»

Celebrando el 25.º aniversario de la carta apostólica «*Mulieris Dignitatem*» de San Juan Pablo II, nuevamente el Papa manifestó que la Iglesia ha de interrogarse por la presencia que otorga a la mujer, y lamentó que se confunda en ocasiones el «servicio» con la «servidumbre». «Sufro, lo digo de verdad, cuando veo en la Iglesia o en algunas organizaciones eclesiales que la función de servicio de la mujer, que todos tenemos y debemos tener, se transforma en un papel de servidumbre». E insistió en ello: cuando una mujer es relegada a tareas más bien propias de la servidumbre, se hace porque no se comprende bien su verdadero papel. «La mujer tiene una especial sensibilidad por las «cosas de Dios», sobre todo para ayudar a comprender la misericordia, la ternura y el amor que Dios tiene por nosotros». También en la Comisión Teológica Internacional, celebró la mayor presencia de mujeres, pero dijo que aún debían ser más. Y pidió «una presencia femenina más capilar e incisiva en las comunidades», ya que «la Iglesia es mujer, es «la» Iglesia, no «el» Iglesia», y confesó que «me gusta describir la dimensión femenina de la Iglesia como un seno acogedor, que genera y regenera la vida». Esta mayor presencia que él reclama, requerirá «muchas mujeres implicadas en la responsabilidad pastoral, en el acompañamiento espiritual de personas, familias y grupos, así como en la reflexión teológica». Y hace dos meses, ante 900 Superiores de Institutos religiosos femeninos reunidas en Roma, aseguró que quisiera instaurar una Comisión para el estudio del diaconado femenino.

Convendrá que en las parroquias e instituciones de la Diócesis y de la Iglesia universal reflexionemos y saquemos conclusiones operativas. Fijémonos en santa María Magdalena: El nuevo prefacio de su fiesta alaba a Dios Trinidad, y remarca que Jesús «se apareció visiblemente en el huerto a María Magdalena, pues ella lo había amado en vida, lo había visto morir en la cruz, lo buscaba yacente en el sepulcro, y fue la primera en adorarlo resucitado de entre los muertos; y Él la honró ante los apóstoles con el oficio del apóstolado para que la buena noticia de la vida nueva llegase hasta los confines del mundo. Por eso, Señor, nosotros, llenos de alegría, te aclamamos». Sí, hermanos y hermanas, alabemos al Señor por la Bienaventurada Virgen María, por santa María Magdalena, «apóstol de los apóstoles», y por todas las mujeres que tanto han trabajado y trabajan por el Reino de Dios en la Iglesia.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Vida Creixent tanca el curs parlant del «Paper dels laics a l'Església i al món»

La Comissió diocesana de Vida Creixent va fer la darrera reunió del curs tractant a fons el nou temari del 2016-2017 «El Paper dels laics en l'Església i en el món» que, escrit per Mons. Jaume Pujol Balcells, Arquebisbe metropolità de Tarragona, els acompanyarà el proper curs de forma profunda i espiritual. La reunió es va celebrar a la Casa del Bisbat d'Urgell el 27 de juny.

La Comissió va estar acompanyada pel Consiliari diocesà, Mn. Manuel Pal i Casanova, que va iniciar la reunió conduint un petit fragment de la pregària «Presència de Déu», per a després iniciar la trobada. Posteriorment es va fer un repàs d'esdeveniments i celebracions del Moviment, com-

partint amb diàleg obert i sincerant la part positiva com la negativa que pugui haver-hi en quan es parla de la renovació del Moviment —paraules que ens remarquen des de la Comissió interdiocesana o Vida Ascendente—. Teresa Cabanes va presentar el grup de Puigcerdà que es va iniciar després de la Trobada diocesana del

passat 4 de març. Núria Obach com a responsable dels grups del Pallars, va informar de la celebració de cloenda de curs que van celebrar a La Pobla de Segur, trobada que se celebra cada any en una de les tres poblacions veïnes. També, abans d'acabar es va marcar un calendari de trobades de treball per al curs vinent.

► **Final de curs a la Llar Santa Anna dels Franciscans de Creu Blanca.** El 2 de juliol, la Llar Santa Anna dels Germans Franciscans de Creu Blanca féu la celebració de cloenda del curs amb el nombrós voluntariat que hi treballa, així com els religiosos, els acollits i les seves famílies.

La Missa fou presidida per Mn. Ignasi Navarri, Vicari General de la Diòcesi i concelebrada per

Mn. Llorens Utgés, Mn. Josep M. Aresté i Mn. Carles Albert Ospina. Hi assistiren també el Director dels Serveis territorials a Lleida del Departament de Treball, Afers Socials i Família de la Generalitat de Catalunya, la Vicepresidenta del Consell Comarcal i l'Alcalde de Penelles.

En finalitzar la celebració es va procedir a fer el tradicional acte de record i homenatge al funda-

dor de l'Institut, el P. Isidoro Lezcano.

D'altra banda, els Germans de Creu Blanca van aprofitar la seva presència a La Seu d'Urgell, amb motiu de l'ordenació sacerdotal de Mn. Gabriel Casanovas per fer entrega al Sr. Arquebisbe, en aquest Any de la Misericòrdia, d'una Creu Pectoral amb la incrustació de les obres de Misericòrdia corporals.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

«Les llàgrimes de la pecadora obtenen el perdó» (cf. Lc 7,36-50)

Avui volem insistir en un aspecte de la misericòrdia. Es tracta d'una cosa que li va passar a Jesús mentre que era convidat d'un fariseu anomenat Simó. Aquest havia volgut convidar Jesús a casa seva perquè havia sentit parlar bé d'ell com d'un gran profeta. I mentre eren asseguts per dinar, va entrar una dona coneguda de tots a la ciutat com una pecadora. Aquesta, sense dir paraula, s'ajup als peus de Jesús i es posa a plorar; les seves llàgrimes banyen els peus de Jesús i els hi eixuga amb els seus cabells, després els be-

sa i els ungeix amb un oli perfumat que ella havia portat.

Destaca la comparació entre les dues figures: la de Simó, el servidor zelós de la llei, i la de l'anònima dona pecadora. Mentre el primer jutja els altres fixant-se en les aparences, la segona amb els seus gestos expressa amb sinceritat el que té al cor.

Entre el fariseu i la dona pecadora, Jesús es posa del costat d'aquesta última. Jesús, lliure de prejudicis que impedeixen que s'expressi la misericòrdia, la deixa fer. Ell, el Sant de Déu, es deixa tocar per ella sense tenir por de

quedar contaminat. Jesús és lliure, perquè és a prop de Déu, que és Pare misericordiós. I aquesta proximitat amb Déu, Pare misericordiós, dóna a Jesús la llibertat.

El Senyor ha vist la sinceritat de la seva fe i de la seva conversió; per això davant de tots proclama: «La teva fe t'ha salvat.»

La dona pecadora ens ensenya la relació entre fe, amor i agraïment. Li han estat perdonats «molts pecats» i per això estima molt.

(Dimecres, 20 d'abril de 2016.)

Un bon grup de joves de la diòcesi d'Urgell participen a la JMJ seguint el Sant Pare Francesc a Polònia

Aquest cap de setmana, els joves dels grups Txt de la diòcesi d'Urgell han fet les motxilles per marxar a Cracòvia (Polònia) i assistir a la Jornada Mundial de la Joventut en comunió amb el Sant Pare.

Durant setmanes s'ha estat preparant aquest viatge, que farà que alguns joves participin per primera vegada en un esdeveniment com aquest. Per d'altres, en canvi, serà la segona vegada, després que a Madrid ja ho van poder fer també amb el grup d'Urgell.

La matinada del 23 de juliol, juntament amb els joves de la resta de Catalunya, van sortir en autocar, per viure un especial pelegrinatge de moltes hores en cotxe fins al lloc de trobada, la ciutat de Cracòvia, situada a prop d'alguns dels camps de concentració situats a Polònia, com Auschwitz. Els joves és previst que assisteixin a les visites organitzades per a conèixer els indrets més emblemàtics de Polònia.

Prop de dos milions de joves provinents de 185 països es trobaran amb el Papa Francesc a Cracòvia, on ja s'ha anunciat que les misses i esdeveniments centrals seran en italià i les homilies seran pronunciades en italià. A més, la litúrgia tindrà elements de l'Església catòlica grega causa de la quantitat de pelegrins d'aquesta regió que estaran a la JMJ.

El Ministeri d'Afers Interners polonès ja ha avançat que per garantir la

màxima seguretat de la JMJ es disposarà de 20.000 policies, 2.400 bombers, 1.500 guardians de frontera i 800 membres de l'Oficina de Protecció del Govern. A més, uns 400 soldats polonesos i 350 estrangers participaran com a pelegrins en els esdeveniments de la JMJ del 26 al 31 de juliol.

«Estrades de la Misericòrdia»

Al parc de Blonia i al Campus Misericòrdia, el Papa Francesc presidirà al-

guns esdeveniments principals de la JMJ, com la Vigília i la Missa Final, que es preveu que siguin d'estil simple, amb la imatge de Jesús Misericordiós al centre de tots dos altars i en el costat esquerre les de Sant Joan Pau II i Santa Faustina Kowalska, considerats com «els apòstols de la misericòrdia».

D'altra banda, el dissabte 30 de juliol el Papa Francesc visitarà el Santuari de la Divina Misericòrdia La-giewniki i es convertirà en el primer

Pontífex a confessar en aquest lloc. Segons ha informat la pàgina oficial de la JMJ, el Sant Pare confessarà a cinc joves en italià, espanyol i francès.

Al Campus Misericòrdia —on se celebrarà el dissabte 30 de juliol la Vetlla de Pregària i el diumenge 31 de juliol la Missa Final amb el Papa Francesc— s'han construït dues obres de caritat que responen a l'anomenat Any de la Misericòrdia.

BREUS

► **Confirmacions a Andorra la Vella.** El divendres 10 de juny, a la Parròquia de Sant Esteve d'Andorra la Vella, l'Arquebisbe Joan-Enric Vives va administrar el sagrament de la Confirmació a 33 adults que completaven així la seva iniciació cristiana, molts d'ells, a les portes de celebrar el seu matrimoni.

Mons. Vives fou acompanyat pel Rector i Arxiprest de les Valls d'Andorra, Mn. Ramon Sàrries, així com per preveres de les set parròquies de les Valls d'Andorra. L'Arquebisbe felicità els confirmands i els catequitzà sobre la importància de rebre el Do de l'Esperit Sant en la seva Confirmació.

Al final de l'Eucaristia, l'Arxiprestat de les Valls d'Andorra regalà a cada confirmat un exemplar de la Bíblia.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

25. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Fets 4,33;5,12.27-33;12,1b-2 / Sl 66 / 2C 4,7-15 / Mt 20,20-28]. Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya; santa Valentina, vg. i mr.

26. □ Dimarts [Jer 14,17-22 / Sl 78 / Mt 13,36-43]. Sants Joaquim i Anna, pares de la Verge Maria (tradicció iniciada s. II).

27. ■ Dimecres [Jer 15,10.16-21 / Sl 58 / Mt 13,44-46]. Barcelona, St. Feliu de Llobregat i Terrassa: Sant Cugat (Cucufate), mr. barceloní (s. IV), d'origen africà; santes Juliana i Semproniana, vgs. i mrs. de Mataró, patrones d'aquesta ciutat; sant Pantaleó, metge mr.; sant Ce-

lestí I, papa (422-432); sant Aureli, mr.

28. ■ Dijous [Jer 18,1-6 / Sl 145 / Mt 13,47-53]. Sant Pere Poveda, prev. i mr., fundador de la Institució Teresiana; santa Caterina Thomàs, vg. agustina, de Mallorca; sant Víctor I, papa africà i mr.; beat Urbà II, papa (francès, 1088-1089); sants Nazari i Cels, mrs.; sant Ursus, abat.

29. □ Divendres [Jer 26,1-9 / Sl 68 / Jo 11,19-27 (o bé: Lc 10,38-42)]. Santa Marta, germana de Maria i de Llätzer, amics de Jesús i residents a Betània, patrona dels hostalers i taverners; sant Adam, el primer humà; sant Felix III, papa (romà 483-492).

30. ■ Dissabte [Jer 26,11-16.24 / Sl 68 / Mt 14,1-12]. Sant Pere Cri-

sòleg (s. IV-V), bisbe de Ravenna i doctor de l'Església; St. Feliu de Llobregat: Beats Cristí Roca i Huguet, prev., Constanci Roca i Huguet, rel., i companys, mrs.; Tortosa: Beats Tobies Borràs i Romeu, rel., i companys, mrs.; Urgell: Beats Protasi Cubells i Minguell, rel., i companys, mrs. de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu; sants Abdó o Abdon i Senén (popularment Nin i Non), mrs., patrons dels hortolans; sant Justí de Jacobis, bisbe.

31. ■ Diumenge vinent, XVIII de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ecl 1,2;2,21-23 / Sl 94 / Col 3,1-5.9-11 / Lc 12,13-21]. Sant Ignasi de Loiola (1491-1556), prev. basc, fund. Companyia de Jesús a Roma (SJ, jesuïtes, 1540).

Diuenge XVII de durant l'any

COMENTARI

Senyor, ensenyeu-nos a pregar

La gent de Sodoma eren depravats i ofenien molt el Senyor. Però Déu, abans de castigar, vol veure si tota la ciutat es comporta com ho denota el clam que li arriba.

Està en joc la justícia del *Jutge de tot el món*, a qui Abraham pregunta: *Fareu desaparèixer tant el just com el culpable?* La intercessió del patriarca argumenta sobre l'existència de *cinquanta justos*, o *trenta*, o *deu*.

Una catequesi baptismal explica l'origen invisible d'un fet que és visible a Colosses: *l'home nou fa morir passions, immoralitat, i l'amor al diner que és una idolatria* (3,5). Com? *Pel baptisme foreu sepultats amb Crist i amb Ell també vau ressuscitar*. L'empelt sacramental del baptisme (i la fe que l'acompanya) fan que, essent abans *morts per culpa dels pecats, ara Déu ens ha donat la vida amb Crist. Déu cancel·la el compte del deute* (expressió jueva) *invalidant i clavant a la Creu el «document» acusador*: quin? La Llei que de fet no pot portar a la salvació!

«Maleït qui no observi totes les prescripcions del llibre de la Llei» reclamava el judaisme (*Dt 27,26; Ga 3,10*).

Però de fet ningú observa totes les prescripcions de la Llei! Per això aquesta via no pot portar la salvació.

Jesús prega i veient-ho un deixeble li diu: Ensenya'ns a pregar. El primer pas és l'exemple del testimoniatge.

«L'oració dominical —del Senyor— és realment resum de tot l'Evangelí» (Comp. CCE 534) No hi ha res que no es trobi inclòs en aquesta pregària de lloança i de súplica que forma veritable compendi de doctrina celestial (Sant Cebrià).

No hi ha novetat en el nom de «Pare» donat a Déu, però sí en el rostre misericordiós del Pare revelat per Jesús.

La primera petició és *que sigui honorat el vostre nom*: cosa impossible si els qui invoquem el seu Nom no treballem en la construcció d'un Regne universal i etern, de santedat i de vida, de justícia, d'amor i de pau.

Demaneu i Déu us donarà: només si ho fem «en el nom de Jesús», és a dir, prioritant els valors del Regne de Déu i col·laborant en allò mateix que demanem.

Si vosaltres, dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant que és de debò per als cristians el regal més gran de Déu.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 18,20-32)

En aquells dies, el Senyor digué: «Quin clam tan fort a Sodoma i a Gomorra! Que n'és de greu el seu pecat! Hi baixaré a veure si tota la ciutat es comporta com ho denota aquest clam que m'arriba. Si no és tota la ciutat, vull saber-ho.» Els dos homes que acompanyaven el Senyor se n'anaren en direcció a Sodoma, però Abraham es quedà encara davant el Senyor. Llavors Abraham s'acostà i digué: «De debò que fareu desaparèixer tant el just com el culpable? Suposem que a la ciutat hi hagués cinquanta justos. Els faríeu desaparèixer? No perdonaríeu la població per amor dels cinquanta justos que hi hauria? Mai de la vida no podreu fer una cosa així! Fer morir el just amb el culpable? Que el just i el culpable siguin tractats igual? Mai de la vida! Vós que judiqueu tot el món, us podríeu desentendre de fer justícia?» El Senyor respongué: «Si trobava a la ciutat de Sodoma cinquanta justos, per amor d'ells perdonaré tota la població.» Abraham insistí: «Encara goso parlar al Senyor, jo que sóc pols i cendra. Suposem que, per arribar als cinquanta justos en faltessin cinc. Per aquests cinc que falten, destruiríeu tota la ciutat?» Ell contestà: «No la destruiria si hi trobava quaranta-cinc justos.» Abraham li tornà a parlar: «Suposem que només n'hi hagués quaranta.» Li respongué: «No ho faria per consideració a aquests quaranta.» Abraham continuà: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo: Suposem que només n'hi hagués trenta.» Ell respongué: «No ho faria per consideració a aquests trenta.» Abraham insistí: «Encara goso parlar al meu Senyor. Suposem que només n'hi hagués vint.» Ell contestà: «No la destruiria per consideració a aquests vint.» Abraham insistí de nou: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo per darrera vegada: Suposem que només n'hi hagués deu.» Ell respongué: «No la destruiria per consideració a aquests deu.»

▶ Salm responsorial (137)

R. *Senyor, sempre que us invocava m'heu escoltat.*

Us enalteixo amb tot el cor, Senyor, / us vull cantar a la presència dels àngels. / Em prosterno davant el santuari. R.

Enalteixo el vostre nom, perquè estimeu i sou fidel. / Sempre que us invocava, m'heu escoltat, / heu enfortit la meua ànima. R.

El Senyor és excels, però es mira els humils, / mentre que els altius, els esguarda de lluny. / Si passo entre perills, em guardeu la vida, / detureu amb la mà l'enemic. / La vostra dreta em salva. R.

Que el Senyor continuï afavorint-me. / El vostre amor perdura sempre. / Acabeu la vostra obra, Senyor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 2,12-14)

Germans, pel baptisme foreu sepultats amb Crist, i amb ell també vau ressuscitar, perquè heu cregut en el poder de Déu que el va ressuscitar d'entre els morts. Vosaltres éreu morts per les vostres culpes i perquè vivíeu com incircumcisos, però Déu us donà la vida juntament amb el Crist, després de perdonar-vos generosament totes les culpes i de cancel·lar el compte desfavorable on constava el nostre deute amb les prescripcions de la Llei; Déu retirà aquest document i el clavà a la creu.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Lluç (Lc 11,1-13)

Un dia Jesús pregava en un indret. Quan hagué acabat, un dels deixebles li demanà: «Senyor, ensenyeu-nos una pregària com la que Joan ensenyà als seus deixebles.» Jesús els digué: «Quan pregueu digueu: Pare, que sigui honorat el vostre nom, que vingui el vostre Regne, doneu-nos cada dia el nostre pa, i perdoneu-nos els pecats, que nosaltres mateixos també perdonem tots els qui ens han ofès, i no permeteu que caiguem en la temptació.» Després els deia: «Si algú té un amic, i aquest el va a trobar a mitjanit i li diu: Amic, deixa'm tres pans, que acaba d'arribar de viatge un amic meu i no tinc res per donar-li. Qui de vosaltres li respondria de dins estant: No m'amoinis; la porta ja és tancada i jo i els meus fills ja som al llit; no em puc aixecar a donar-te'ls? Us asseguro que, si no us aixecàveu per fer un favor a l'amic, la mateixa impertinència us obligaria a aixecar-vos per donar-li tots els pans que necessita. I jo us dic: demaneu, i Déu us donarà, cerqueu, i trobareu, truqueu, i Déu us obrirà, perquè tothom qui demana obté, tothom qui cerca troba, a tothom qui truca li obren. Si un fill demana un peix al seu pare, qui de vosaltres li donaria una serp en lloc del peix? O bé, si li demana un ou, qui de vosaltres li donaria un escorpí? Penseu, doncs, que si vosaltres que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui l'hi demanen.»

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gen 18,20-32)

En aquellos días, el Señor dijo: «Las quejas contra Sodoma y Gomorra son muy grandes, y su pecado, muy grave. Voy a bajar a ver si realmente han obrado o no según las quejas que han llegado hasta mí; lo voy a comprobar.»

Los hombres se dirigieron hacia Sodoma. Abrahán estaba todavía delante del Señor. Se le acercó y le dijo: «¿Vas a destruir al justo juntamente con el pecador? Quizá haya cincuenta justos en la ciudad. ¿Vas a destruir la ciudad? ¿No la perdonarás en consideración a los cincuenta justos que hay en ella? ¡Lejos de ti hacer tal cosa! ¡Hacer morir al justo con el pecador, tratarle como al culpable! ¡Nunca hagas eso! ¿El juez de toda la tierra no hará justicia?». El Señor respondió: «Si encuentro en Sodoma cincuenta justos dentro de la ciudad, perdonaré a toda la ciudad en consideración a ellos». Abrahán replicó: «Soy en verdad muy atrevido insistiendo ante mi Dios, yo, que soy polvo y ceniza. A lo mejor faltan cinco para los cincuenta justos; ¿destruirás por esos cinco toda la ciudad?». Y él respondió: «No, no la destruiré si encuentro cuarenta y cinco justos». Abrahán continuó todavía: «A lo mejor no hay más que cuarenta». Y él respondió: «No lo haré por esos cuarenta». Abrahán insistió: «No se irrite mi Señor si sigo hablando. A lo mejor sólo hay treinta». Y el Señor respondió: «No lo haré si encuentro treinta». Abrahán dijo: «Soy muy atrevido insistiendo ante mi Señor: A lo mejor sólo hay veinte». Y respondió: «No la destruiré en consideración a esos veinte». Abrahán volvió a decir: «No se irrite mi Señor. Voy a hablar por última vez. A lo mejor sólo hay diez». Y el Señor respondió: «No la destruiré en consideración a esos diez.»

▶ Salmo responsorial (137)

R. *Cuando te invoqué, Señor, me escuchaste.*

Te doy gracias, Señor, de todo corazón; / delante de los ángeles tañeré para ti, / me postraré hacia tu santuario. R.

Daré gracias a tu nombre, / por tu misericordia y tu lealtad. / Cuando te invoqué, me escuchaste, / acreciste el valor en mi alma. R.

El Señor es sublime, se fija en el humilde, / y de lejos conoce el soberbio. / Cuando camino entre peligros, / me conservas la vida; / extiendes tu brazo contra la ira de mi enemigo. R. Y tu derecha me salva. / El Señor completará sus favores conmigo: / Señor, tu misericordia es eterna, / no abandones la obra de tus manos. R.

▶ Lectura del libro de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 2,12-14)

Hermanos: En el bautismo fuisteis sepultados con Cristo, habéis resucitado también con él por la fe en el poder de Dios, que lo resucitó de entre los muertos. Y a vosotros, que estabais muertos por vuestras faltas y por no haber dominado los apetitos carnales, os volvió a dar la vida juntamente con él, y nos ha perdonado todos los pecados. Ha destruido el acta que había contra nosotros con sus acusaciones legales, quitándola de en medio y clavándola en la cruz.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 11,1-13)

Jesús estaba orando en cierto lugar. Cuando acabó, uno de sus discípulos le dijo: «Señor, enséñanos a orar, como Juan enseñó a sus discípulos». Él les dijo: «Cuando oréis decid: Padre, santificado sea tu nombre; venga tu reino; danos cada día nuestro pan cotidiano; perdónanos nuestros pecados, porque también nosotros perdonamos a todo el que nos debe, y no nos dejes caer en la tentación». Y les dijo: «Suponed que uno de vosotros tiene un amigo que acude a él a medianoche y le dice: Amigo, préstame tres panes, pues un amigo mío ha venido de viaje a mi casa y no tengo qué darle; y que él le responde desde dentro: No me molestes; la puerta está cerrada, y yo y mis hijos acostados; no puedo levantarme a dártelos. Yo os aseguro que si no se levanta a dárselos por ser su amigo, al menos para que deje de molestarle se levantará y le dará todo lo que necesite. Pues bien, yo os digo: Pedid y se os dará; buscad y encontraréis; llamad y se os abrirá. Porque el que pide recibe; el que busca encuentra, y al que llama se le abre. ¿Qué padre de entre vosotros, si su hijo le pide un pan, le dará una piedra? ¿Y si le pide un pez, le dará en lugar de un pez una serpiente? O si le pide un huevo, ¿le dará un escorpión? Pues si vosotros, que sois malos, sabéis dar a vuestros hijos cosas buenas, ¿cuánto más el Padre del cielo dará el Espíritu Santo a quienes se lo piden?»